

Όνομα:

Η γλώσσα των παιδιών (ενδεικτικός τίτλος)

Δυο παιδιά, στην ησυχία της αυλής, παίζουν και προσπαθούν να φτιάξουν μια δική τους γλώσσα για να μπορούν να μιλούν μεταξύ τους, χωρίς οι άλλοι να καταλαβαίνουν τίποτα.

- Μπριφ, μπραφ, είπε το πρώτο.

- Μπραφ, μπροφ, απάντησε το δεύτερο. Και γέλασαν δυνατά.

Σ' ένα μπαλκόνι του πρώτου ορόφου είναι ένας ηλικιωμένος, καλός κύριος που διαβάζει εφημερίδα, και στο απέναντι παράθυρο μια ηλικιωμένη κυρία, ούτε καλή, ούτε κακιά.

- Τι ανόητα είναι αυτά τα παιδιά! είπε η κυρία.

Αλλά ο καλός κύριος δεν ήταν σύμφωνος:

- Εγώ δε βρίσκω! είπε.

- Μη μου πείτε ότι καταλάβατε τι είπαν.

- Κι όμως τα κατάλαβα όλα. Το πρώτο είπε: τι ωραία μέρα! Το δεύτερο απάντησε: αύριο θα 'ναι ακόμα πιο ωραία!

Η κυρία δεν είπε τίποτα, γιατί τα παιδιά άρχισαν πάλι να μιλάνε τη γλώσσα τους.

- Μαράσκι, μπαραμπάσκι, πιπιριμόσκι, είπε το πρώτο.

- Μπρουφ, απάντησε το δεύτερο.

Και να πάλι γέλια και τα δυο.

- Μη μου πείτε ότι καταλάβατε και τώρα, φώναξε θυμωμένη η ηλικιωμένη κυρία.

- Κι όμως τα κατάλαβα όλα, απάντησε χαμογελώντας ο ηλικιωμένος κύριος. Το πρώτο είπε: πόσο τυχερά είμαστε που βρισκόμαστε στον κόσμο. Και το δεύτερο απάντησε: ο κόσμος είναι πολύ ωραίος.

- Μα είναι ωραίος στα αλήθεια; είπε η ηλικιωμένη κυρία.

- Μπριφ, μπρουφ, μπραφ, απάντησε ο ηλικιωμένος κύριος.

Τζιάνι Ροντάρι, «Παραμύθια από το τηλέφωνο», σε μετάφραση της Νάσας Μπαμπάκου, με αλλαγές

1. Γράφω έναν δικό μου τίτλο για το κείμενο (στη γραμμή πάνω από το κείμενο)

2. Γράφω Σ για το σωστό και Λ για το λάθος:

Τα παιδιά φτιάχνουν μια δική τους γλώσσα. Σ

Ο κύριος και η κυρία είναι παντρεμένοι και ζούνε μαζί στο ίδιο σπίτι. Λ

Ο κύριος καταλαβαίνει αυτά που λένε τα παιδιά. Σ

Η κυρία δεν καταλαβαίνει τίποτα. Σ

Της κυρίας της αρέσει το παιχνίδι των παιδιών. Λ

Ο κύριος μιλάει κι αυτός στο τέλος την ίδια γλώσσα με τα παιδιά. Σ

3. Τι διαβάζει ο κύριος;

Ο κύριος διαβάζει εφημερίδα.

4. Γιατί τα παιδιά φτιάχνουν μια δική τους γλώσσα;

Τα παιδιά φτιάχνουν μια δική τους γλώσσα για να μιλάνε μεταξύ τους και να μην τους καταλαβαίνουν οι άλλοι.

5. Ας παίξουμε!

«Κι όμως τα κατάλαβα όλα.» Σε αυτή την πρόταση, βάλε μπροστά από κάθε συλλαβή κάθε λέξης το -κι,
πχ: παιδιά: κικαι-κιδιά.

«Κικι κιό-κιμωσ κιτα κικα-κιτά-κιλα-κιβα κιό-κιλα.»

Τώρα ξαναδιάβασε την. Δεν θα καταλάβει κανείς. Αυτά στα ελληνικά τα λέμε κορακίστικα γιατί μοιάζουν με τη γλώσσα του κόρακα. Είναι ένας καλός τρόπος για να μην καταλαβαίνουν οι άλλοι τι λέτε! 😊

6. Βάζω μπροστά σε καθένα από τα παρακάτω ουσιαστικά το άρθρο που ταιριάζει:

_ο κύριος τα παράθυρα η κυρία η γειτονιά
τα παιδιά οι παίχτες το μπαλκόνι οι μαθητές

7. Γράφω τα πιο πάνω ουσιαστικά στη σωστή θέση:

Ενικός αριθμός	Πληθυντικός αριθμός
κύριος	παιδιά
κυρία	παράθυρα
μπαλκόνι	παίχτες
γειτονιά	μαθητές